

A Nebeská svatyně.

- ❖ Při studiu Bible adventisté po zklamání z roku 1844 zjistili, že existují dvě svatyně: (1) pozemská svatyně, obraz a stín té pravé (list Židům 8,5); a (2) nebeská svatyně, postavená samotným Bohem (list Židům 8,2).
- ❖ První svatyně a chrámy, které následovaly až do roku 70 n.l., byly postaveny podle vzoru, který Bůh ukázal Mojžíšovi (2. kniha Mojžíšova 25,40). Zobrazovali pravého Beránka a velekněze: Ježíše (Jan 1,36; list Židům 4,14).

B Ve svatyni svatých.

- ❖ Izraelitům bylo sice odpuštěno, když přinesli své oběti, ale jejich vina byla "přenesena" do svatyně. Proto bylo nutné je očistit. Stalo se tak v Den smíření, který je dodnes mezi Hebrejci znám jako Soudný den.
- ❖ Pokud někdo onoho dne netruchlil a nečinil pokání ze svých hříchů, byl "vyhlazen" (3. kniha Mojžíšova 23,29.30). Jeho osud byl toho dne zpečetěn. Stejně tak bude na konci očišťování nebeské svatyně zpečetěn i náš osud. Mezitím je dnešek dnem trápení našich duší, dnem rozhodnutí (list Židům 3,14.15).

C Vynesení rozsudku.

- ❖ Podle proroctví začalo očišťování nebeské svatyně – to jest soud – v roce 1844. Od té doby Církev adventistů sedmého dne hlasitě prohlašovala, že přišla hodina soudu, a vyzývala všechny, aby uctívali Boha a žili podle jeho přikázání (Zjevení 14,7).
- ❖ Ale nenastane soud, až Ježíš přijde na zem (1. Paralipomenon 16,33; 2. list Timoteovi 4,1)?
- ❖ Když Ježíš přichází, vykonává již vykonávaný soud, protože přichází s "odměnou", aby odplatil "každému podle toho, co udělal" (Zjevení 22,12); posílá své anděly, aby shromáždili vyvolené (Matouš 24,31); a křísí ty, kdo v něho uvěřili (1. list Tesalonickým 4,16). Všimněme si, že mrtví nevěřící nejsou vzkříšeni při Ježíšově příchodu, a proto nejsou v té době souzeni (Zjevení 20,4.5).

D Dobrá zpráva o svatyni svatých.

- ❖ Desatero přikázání umístěných na truhle představuje měřítko soudu, božskou spravedlnost (Kazatel 12,13.14). Slitovnice, umístěná mezi zákonem a Boží přítomností, představuje Boží milosrdenství (1. list Janův 2,1.2).
- ❖ Cesta do nebeské svatyně začíná přijetím Ježíšovy oběti (Jeho krví pokropenou oltářem zápalných obětí)
- ❖ Pokračujte v životě ve společenství s Kristem (Jeho krví pokropený kadidlový oltář)
- ❖ A končí, když je náš případ předložen Soudci (Jeho krví pokropenou závoj před truhlou)
- ❖ Spravedlnost vyžaduje naplnění Zákona. Milosrdenství přijímá Ježíšův dokonalý život místo našeho (1. list Petrův 1,18.19; 1. list Janův 4,17).

E Ježíš, náš Obhájce u soudu.

- ❖ Po celý náš život a samozřejmě i v době soudu je Ježíš naším Přímluvcem (1. list Janův 2,1).
- ❖ Z Ježíšovy práce v nebeské svatyni se učíme:
  - Jasně pochopení plánu vykoupení
  - Požadavky Božího zákona
  - Nekonečná cena našeho spasení
  - Způsob, jakým se Ježíš otevřel Otcí
  - Jistota, že se můžeme s důvěrou přiblížit k Bohu
- ❖ Brzy soud skončí a Ježíš se "zjeví podruhé, bez vztahu k hříchu, aby zachránil ty, kdo na něj čekají" (list Židům 9,28)